

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

క. తనకోపమే తనశత్రువు
 తనశాంతమే తనకురక్క దయ చుట్టంబో
 దనసంతోషమే స్వర్గము
 తనదుఃఖమే నరకమంద్రు తథ్యము సుమతీ.

ప్రశ్నలు:

- ఈ పద్యంలో శత్రువుగా దేనిని పేర్కొన్నాడు? ఎందుకు?
- శాంతి రక్కగా ఉంటుందనడంలో కవి ఉద్దేశమేమిటి?
- సంతోషాన్ని స్వర్గంగా కవి ఎందుకు భావిస్తున్నాడు?
- కోపంవల్ల కలిగే అనర్థాలను గురించిన సంఘటనలు మీకేమైనా తెలుసా? చెప్పండి.

పాఠం నేపథ్యం / ఉద్దేశం

వేదవిభజన చేసి, పంచమవేదంగా మహాభారతాన్ని రచించి, అష్టాదశ(18) పురాణాలను రచించిన బ్రహ్మజ్ఞాని వేదవ్యాసుడు. పరమపవిత్రం, పరమేశ్వరునికి ప్రీతిపాత్రం అయిన కాశిలో వ్యాసుడు తన పదివేలమంది శిష్యులతో కొంతకాలం నివసించాడు. బ్రాహ్మణుహార్తంలో నిద్రలేచి, ప్రాతర్మాధ్యాహ్నిక విధులను పూర్తిగావించి శిష్యులతో కాశీనగరంలో భిక్షాలునం చేసేవాడు. శిష్యులు, తానూ వేరువేరుగా తెచ్చిన భిక్షలో సగం అతిథి అభ్యాగతులకు సమర్పించి, మిగిలింది భుజించేవారు. ఒకరోజున కాశీ విశ్వనాథునికి వ్యాసుడిని పరీక్షించాలన్న సంకల్పం కలిగింది. ఆ సందర్భంగా జరిగిన సంఘటనే ఈ పాఠం.

అకలి ఎంత వారినైనా విచక్షణ కోల్పోయేలా చేస్తుంది. ఇది మంచిది కాదని తెలియజెప్పడమే ఈ పాఠం ఉద్దేశం.

పార్వతీ విపరాలు

ఈ పారం కావ్యప్రక్రియకు చెందినది. కావ్యం వర్షనా ప్రధానమైనది.

ఈది శ్రీనాథ కవిసార్వతోముడు రచించిన ‘కాశేఖండము’ సప్తమాశ్వాసం లోనిది.

కవి పరిచయం

తెలుగు సాహిత్యంలో పేరెన్నికగన్న కవి శ్రీనాథుడు. ఈయన తల్లిదండ్రులు మారయ, భీమాంబ. కొండవీటిని పరిపాలించిన పెదకోమటి వేమారెడ్డి ఆస్థానంలో విద్యాధికారి. విజయనగర ప్రాధాన్యదేవరాయల ఆస్థానంలో గౌడచిండిమభట్టును తనవాదనా పట్టిమతో ఓడించి కనకాభిషేకాన్ని, ‘కవిసార్వతోమ’ బిరుదును పొందాడు.

(ఊహాచిత్రం)
(1380-1470)

మరుత్తరాట్టురిత్ర, శాలివాహన సప్తశతి, పండితారాధ్య చరిత్ర, శృంగారమైషధం, భీమభండం, కాశేఖండం, మారవిలాసం, ధనంజయవిజయం, క్రీదాభిరామం, శివరాత్రిమాహాత్మ్యం, పల్నాలీ వీరచరిత్ర, నందనందన చరిత్ర శ్రీనాథుని రచనలు. చమత్కూరానికి, లోకానుశీలనకు, రసజ్ఞతకు, జీవితవిధానానికి అద్దంపట్టే చాటువులు చాలా చెప్పాడు.

ఉద్దండ లీల, ఉథయ వాక్సోధి, రసాభ్యచితబంధం, సూక్తి వైచిత్రి తన కవితాలక్ష్మణాలని చెప్పుకున్న శ్రీనాథుడు సీసపద్మ రచనలో మేటి.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- రు పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- రు పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- రు వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటుపులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రచేషిక

ఈనాడు ‘భిక్ష’ అనే మాట కేవలం ‘అడుక్కుతినదం’ అనే అల్పార్థానికి పరిమితమైంది కాని, ఒకప్పుడు ‘భిక్ష’ అనేది పరమపవిత్రమైన ప్రతం. శివుడు ఆదిభిక్షువుగా ప్రసిద్ధి. గురువులు శిష్యులకు ‘జ్ఞానభిక్ష’ పెట్టేవాళ్ళు. బుధుడు భిక్షాధర్మంతోనే జీవనం సాగించేవాడు; బౌద్ధులందరికి అదే జీవనసూత్రంగా ఉండేది. గురుకులంలో చదువుకునే రాజకుమారులైనా భిక్షాటనంతో విద్యార్థిజీవనం గడిపేవారు. భిక్షపెట్టేవాళ్ళు కూడా అది మహాపుణ్యకార్యంగా భావించి, తమ ఇంటికి వచ్చిన వారికి నమస్కరించి, పూజించి, భిక్ష సమర్పించేవాళ్ళు. భిక్షాధర్మంతో చరించిన వేదవ్యాసమహర్షి కాశీనగరంలో పొందిన అనుభవమేమిటో ఈ పారం చదివి తెలుసుకొండి.

I

తే.గీ. నెట్టుకొని కాయ బీషండ పట్టపగలు
తాను శిష్యులు నిల్లిల్లు దప్పకుండం
గాశికా విప్రగృహ వాటికల నొనర్ను
నభిల విద్యాగురుండు భిక్షాటనంబు.

1

తే.గీ. వండుచున్నారుమను నొక్క వనజనేత్ర
తిరిగి రమ్మును నొక్క లేండీంగెబోండి
దేవకార్యంబు నేండనుఁ దెఱవ యోర్తు
ద్వాఃకవాటంబుఁ దెఱవదు వనిత యొకతె

2

సీ. ముంగిట గోమయంబున గోముఖము దీర్ఘ
కడలు నాల్గుగ ప్రముగ్గకణ్ణ వెట్టి,
యతిథి సచ్చే నిల్చి యధ్యపాద్యము లిచ్చి
పుష్పగంధంబులఁ బూజనేసి,
ప్రక్కాలితంబైన పసిండి చట్టుపమున
నన్నంబుమీఁద నెయ్యిభిఫురించి,
ఫలపాయసాపూప బహుపదార్థములతో
భక్తివిశ్వాస తాత్పర్యగరిమఁ

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ప్రాచీనకాలంలో భిక్షాటనాన్ని పవిత్రకార్యంగా ఎందుకు భావించేవారు?
- ◆ భిక్ష సమర్పించేటప్పుడు నాటికి నేటికి ఉన్న తేడాలేమిటి?

తే.గీ. బెట్టుదురు మాధుకరభిక్ష భిక్షకులకుఁ
గంకణంబులతో సూడిగములు రాయఁ
గప్రుకరముల బ్రాహ్మణాంగనలు కాశి
నన్నపూర్ణ భవాని కట్టనుఁగుఁ జెలులు

3

క. ఆ పరమపురంద్రులయం

దే పుణ్యాంగనయు భిక్ష యిదదయ్యెం గటూ!
రేపాడి మేలుకని యే
నే పాపాత్మని ముఖంబు నీక్కించితినో?

4

ట. గ. ఉపవసింతముగాక నేండుడిగి మడింగి
యస్తమించుచు నున్నవాఁ డహిమఖానుఁ
డెల్లి పారణకైన లేదెట్లు మనకు?
మాధుకరభిక్ష బ్రాహ్మణమందిరముల

5

II

వ. అని యా రాత్రి గడపి మఱునాఁడు మధ్యాహ్నకాలంబున శిమ్ములుం దాను వేఱువేఱు విప్రభవన వాటికల
భిక్షాటనంబొనర్చుంబోయి, తొలునాఁటియట్ల ముక్కంటిమాయ నే మచ్చెకంటియు వంటకంబు పెట్టుకన్ను గటకటంబడి
భిక్షాపాత్రంబు సట్టనడుపీథిం బగులవైచి కోపావేశంబున -

6

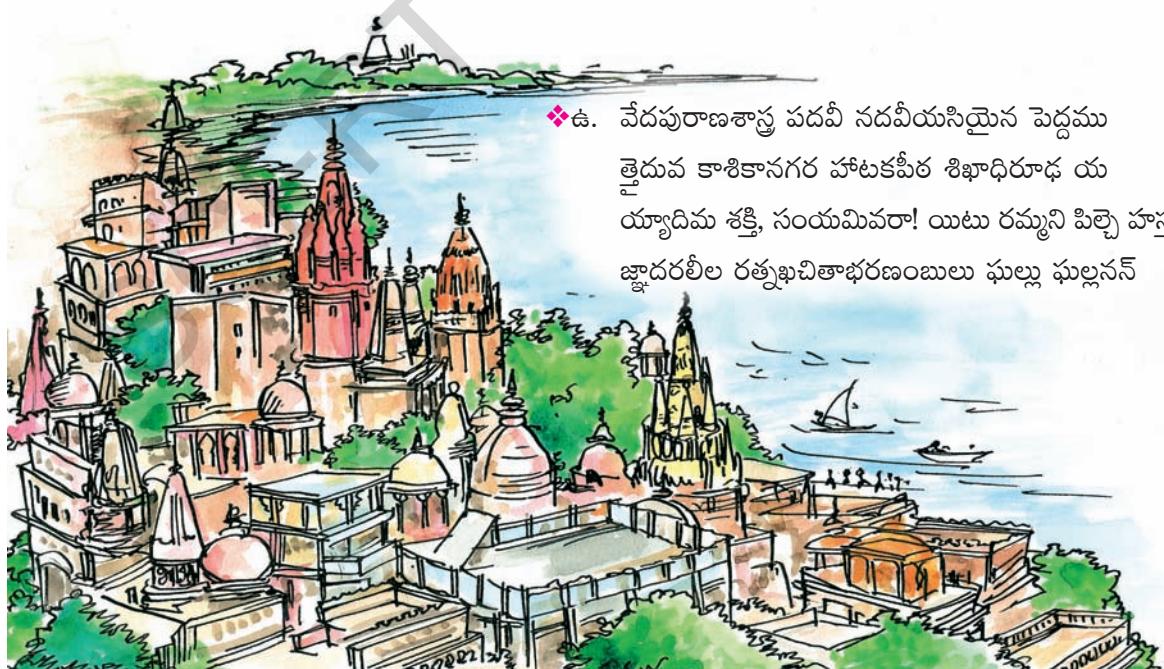
ట. గ. ధనము లేకుండెదరు మూఁడు తరములందు
మూఁడు తరములఁ జెడుఁగాక మోక్కలజ్ఞి
విద్యయును మూఁడు తరముల వెడలవలయుఁ
బంచజనులకుఁగాశికాపట్టుణమున

7

వ. అని పారాశర్యాండు క్షుత్రిపాసా పరవశుండై శపియింపండలంచు నవసరంబున నొక్క విప్రభవనంబు వాంకిటం
బార్వుతి ప్రాకృతవేషంబున

8

❖ ఉ. వేదపురాణశాస్త్ర పదవీ నదవీయసిద్ధైన పెద్దము
త్రైదువ కాశికానగర హాటకపీర శిఖాధిరూఢ య
య్యాదిమ శక్తి, సంయమివరా! యటు రమ్మని పిల్చు హస్తసం
జ్ఞాదరలీల రత్నాఖితాభరణంబులు ఘుల్లు ఘుల్లనన్ 9

❖శ. ఆకంతంబగ నిష్ట మాధుకర భిక్షాన్వంబు భక్తింపంగా
లేకున్నం గడు నంగలార్ఘ్యదవు మేలే? లెస్స! శాంతుండవే!
నీకంటేన్ మతిహీనులే కటకటా! నీవార ముష్టింపచుల్
శాకాహారులుఁ గందఫోళులు, శిలోంఛప్రక్రముల్ తాపసుల్!

10

తే.గ. ఓ మునీశ్వర! వినవయ్య యున్న యూరుఁ
గన్నతల్లియు నొక్క రూపన్న రీతి
యటు విశేషించి శివుని యర్థాంగలక్ష్మి
కాశి; యివ్వేలీమీఁద నాగ్రహము దగునె?

11

వ. ఇట్టి కాశికానగరంబమీద భిక్ష లేకుండుట కారణంబగా నీయంత వాడు కటకటంబడి శపియింపందలంచునే?
విశేషించి యాఁకొన్నవాఁడవు గావున నీ యవసరంబున నిన్ను పోచ్చు గుండాడుట మము బోంటి గృహిణులకు
మెచ్చుగాదు. మా యించీకిం గుడువ రమ్ము! కుడిచి కూర్చున్న పిమ్మటం గొన్నిమాటలు నీతో నాడంగలననిన
నమ్మహాసాధ్వంగని, పారాశర్యండిట్లులనియె -

12

అలోచించండి - చెప్పండి

- ♦ భిక్ష దౌరకని వ్యాసుడు కోపగించాడు కదా! దీనిపైన మీ అభిప్రాయమేమిటి?
- ♦ ‘ఆకలి మనిషిని విచక్షణ కోల్పోయేటట్లు చేస్తుంది’ దీన్ని గురించి మాట్లాడండి.
- ♦ ఉన్న డెరు కన్నతల్లితో సమానమని ఎందుకు అంటారు?

III

తే.గీ. అస్తుమింపగజేసినాఁ డహిమకరుడు
శిష్యులేఁగాక యయుతంబు చిగురుబోఁడి!

ప్రతము తప్పి భుజింపంగ వలను గాదు
నేఁడు నిన్నటి మఱునాఁడు నిక్కువంబు

13

❖చ. అనవుడు నల్ల నవ్వి కమలానన యట్టను, లెస్సగాక, యో
మునివర! నీవు శిష్యగణముంగొని చయ్యన రమ్ము విశ్వనా
ధుని కృపవేర్చి నెందఱతిధుల్ చనుదెంచినఁ గామధేసువుం
బనిగొనునట్లు పెట్టుదు సపారములైన యభీష్మితాన్నముల్

14

వ. అనిన నట్లకాక మహోప్రసాదంబని వేదవ్యాసుండు
శిష్యులంగూర్చుకొని భాగీరథికిం జని యుష్మర్షంబాచరించి
యేతెంచిన -

15

తే.గీ. గొడుగు పాగల గిలకలు గులకరింప
నిందుబింబాస్య యెదురుగా నేగుదెంచి
ఛాత్రసహితంబుగాఁ బరాశరతసూజు
బంతి సాగించే భుక్తి శాలాంతరమున

16

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ భోజనానికి ఆహారానించిన గృహిణితో
వ్యాసుడు పలికిన మాటలను బట్టి
మీకేమి అర్థమయింది?
- ◆ ఈ పారం ఆధారంగా నాటి గురుశిష్య
సంబంధాల గురించి వివరించండి.

తాత్పర్యాలు

1. సమస్త విద్యలకు గురుదైన వ్యాసమహర్షి శిష్యులతో కూడి పట్టపగలు, మండుటెండలో కాశీనగరంలోని బ్రాహ్మణవీధిలో భిక్షకోసం ఇల్లిల్లూ తిరుగసాగాడు.
2. ఒక ఇల్లలు “వండుతున్నాం” అన్నది; మరొక స్త్రీ “మళ్ళీ రండి” అన్నది; ఇంకొకామె ఈరోజు ప్రతం (దేవకార్యం) అని చెపుతుంది; వేరొకామె అసలు తలుపులే తెరవడం లేదు.
3. కాశీనగరంలోని గృహిణులు అన్నపూర్ణభవానికి ప్రియమైన చెలులుగా పేరుగాంచారు. వాళ్ళు భిక్షార్థమై వచ్చిన వారికి వాకిట్లో ఆపువేడతో చక్కగా అలికి, నాలుగంచులూ కలిసేటట్లు ముగ్గుపెట్టి, వచ్చిన అతిథిని దాని మధ్యలో నిలబెట్టి, కాళ్ళకూ చేతులకూ నీళ్ళిచ్చి, పూవులతో గంధంతో వారిని అర్చించి, శుభ్రంగా కడిగిన బంగారుగిరిపెతో అన్నం మీద నెయ్యి అభిఘురించి(వేసి), పండ్లు, పరమాన్నం, పిండివంటలు చేర్చి, భక్తి విశ్వాసాలు ఉప్పిపడుతుండగా కంకణాలు, గాజులూ పరస్పరం ఒరుసు కొంటుండగా తమ అందమైన చేతులతో భిక్షుకులకు భిక్ష సమర్పిస్తారు.

4. “అటువంటి పుణ్యస్తోలున్న ఈ నేలలో ఒక్కరైనా భిక్ష సమర్పించడం లేదంటే ఆశ్చర్యంగా ఉన్నది. ఈరోజు ఉదయమే లేచి, ఏ పాపిష్టివాని ముఖం చూశానో” అనుకున్నాడు వ్యాసుడు.
5. “సరే, ఇక భిక్షాటనం మని ఈ రోజుకు ఉపవాసమే చేస్తాం. సూర్యుడు అస్తమిస్తున్నాడు. రేపైనా మనకు ఈ బ్రాహ్మణవాటికలో ఉపవాసాంతభోజనానికి సరిపడ భిక్ష దొరకకపోదు.”
6. అని వ్యాసుడు శిష్యులతో ఆ రాత్రి మరంలో గడిపి, మరునాడు యథావిధిగా మధ్యాహ్న సమయానికి శిష్యులు, తాను వేరువేరుగా విప్రవాటికల్లో భిక్షాటనం చేయసాగారు. కాని మొదటి రోజులాగానే విశ్వనాథుని మాయవల్ల ఏ ఇల్లాలూ భిక్ష పెట్టలేదు. దాంతో బాధపడి కోపంతో భిక్షాపాత్రను ముక్కలు ముక్కలయ్యేటట్లు నట్టనడి వీధిలో విసిరికొట్టి ఆవేశంతో -
7. “ఈ కాలీ పట్టణంలో నివసించేవారికి మూడు తరాల దాకా ధనం, విద్య, మోక్షం లేకుండుగాక!”
8. అని ఆకలిదపులచే బాధపడుతున్న వ్యాసుడు శపించబోయిన సమయంలో ఒక బ్రాహ్మణమందిరపు వాకిట పార్వతీదేవి సామాన్య స్త్రీ వేషంలో వచ్చింది.
9. వేదపురాణ శాస్త్రాలు నిర్దేశించే జ్ఞాన స్వరూపిణి ఆ ముత్తెదువ. కాలీనగరం అనే స్వరపీర శిఖరాన్ని అధిరోహించి ఉన్న ఆదిశక్తి - చేతికి ధరించిన రత్నకంకణాలు ఘల్లు ఘల్లుమనేట్లు ఆదరంతో చెయ్యి ఊపుతూ “ఓ సంయమీంద్రా! ఇటురా” అని పిలిచింది.
10. “గొంతుదాకా తినడానికి మాధుకర భిక్షదొరకలేదని ఇంతగా చిందులువేస్తున్నాపు కదా! ఇది నీకు మంచిదా? బాగున్నది. నిజంగా నీవు శాంతస్వభావుడవా? ఫిడికెదు వరిగింజలతో కాలం వెళ్ళబుచ్చేవారు, శాకాహారంతో, దుంపలతో సరిపెట్టుకొనేవాళ్ళు, రోళ్ళవద్ద చెదిరిపడ్డ బియ్యం ఏరుకొని జీవనం సాగించే మునులు నీకంటే తెలివితక్కుపువాళ్ళా?
11. ఓ మునివైష్ణవో! ‘ఉన్నష్టోరు కన్నతల్లితో సమానం’ అనే నీతి నీకు తెలియదా? అంతకంటే విశేషించి శివుని అర్థాంగలక్ష్మీయైన ఈ కాలీనగరిమీద నీవింత కోపం చూపించడం తగునా?” అని మందలించింది పార్వతీదేవి.
12. “కేవలం భిక్ష దొరకలేదనే నెవంతో బాధపడి నీలాంటి ఉత్తముడు విశిష్టమైన కాలీనగరాన్ని శపించాలనుకుంటాడా? చాలా ఆకలితో ఉన్నాపు. కాబట్టి ఈ సమయంలో నిన్ను ఎక్కువగా బాధపెట్టడం మావంటి గృహిణులకు మంచిదికాదు. మాయింటికి భోజనానికి రా! తిని కూర్చున్న తర్వాత నీతో కొన్ని మాటలు మాటలు మాటలుతా” అన్న ఆ మహాసాధ్వని చూసి, వ్యాసుడిట్లా అన్నాడు -
13. “తల్లి! సూర్యుడస్తమిస్తున్నాడు. నేనే కాదు, నాతోపాటు ఎంతోమంది శిష్యులూ ఉన్నారు. శిష్యులతో కలసి భుజించాలనే నా వ్రతం విడిచిపెట్టి మీ ఇంట నేనొక్కడినే భుజించలేను. ఈరోజు నిన్నటికి మరునాడేకదా!” (అంటే నిన్నటిలాగే ఈరోజు కూడా ఉపవాసం తప్పదని అంతరాథం)

14. అని వేదవ్యాసుడు పలుకగా కొంచెం నవ్వి పద్మముఖియైన ఆ ఇల్లాలు “సరే! మనీంద్రా! విశ్వనాథుని దయవల్ల ఎంతమంది అతిథులు వచ్చినా కామధేసువువలె కోరిన పదార్థాలన్నీ అనంతంగా నేను ఏర్పాటు చేయగలను. నీ శిష్యగణాన్ని తీసుకొని వెంటనే రా!” అన్నది.
15. అనగా, “సరే! మహాప్రసాదం” అని, వేదవ్యాసుడు శిష్యులను తీసుకొని గంగానదికి వెళ్లి, స్నాన, ఆచమనాదులు పూర్తి గావించుకొని రాగా-
16. వారి గౌడుగు పావుకోళ్ళు (గౌడుగు ఆకారంలోని బుడిపెలున్న పావుకోళ్ళు) గిలకలు మోగుతుండగా చంద్రముఖి అయిన ఆ ఇల్లాలు వాళ్ళకు ఎదురువెళ్లి ఆహ్వానించింది. శిష్యులతో వ్యాసుడు భోజనశాలలో కూర్చున్నాడు. అప్పుడామే వడ్డన సాగించింది.

ఇవి చేయండి

అవగాహన - ప్రతిస్పందన

R9D5U5

1. కింది పద్యం చదువండి. శ్రీనాథుడు తన గురించి తాను ఏమని చెప్పుకొన్నాడో తెలుపండి.

సీ॥ వచియింతు వేములవాడ భీమన భంగి
 నుద్దండలీల నొక్కొక్కొమాటు
 భాషింతు నన్నయభట్టు మార్గంబున
 నుభయవాక్కొఫి నొక్కొక్కొ మాటు
 వాక్కుత్త తిక్కుయజ్ఞ ప్రకారము రసా
 భ్యుచిత బంధమున నొక్కొక్కొమాటు
 పరిధవింతు ప్రబంధపరమేశ్వరుని తేవ
 సూక్ష్మివైచిత్రి నొక్కొక్కొమాటు

తీ॥గీ॥ నైషధాది మహాప్రబంధములు పెక్కు
 చెప్పినాడవు మాకు నాల్సితుడ వనఘు
 ఇప్పుడు చెప్పుడోడంగిన యా ప్రబంధ
 మంకితమునేయు వీరభద్రయ్యపేర

(కాఢ 1-18)

2. ‘అన్ని దానాల్సీకీ అన్నదానం మిన్న’ అనే అంశంపై తరగతిలో చర్చించండి.
3. ‘ఆకంతంబుగ.....శిలోంఛప్రకముల్ తాపసులీ!’ పద్యాన్ని పాదభంగం లేకుండా పూరించి, భావాన్ని రాయండి.

ప్రకృతికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) పారం ఆధారంగా వ్యాసుడు ప్రపర్తించిన తీరుపై మీ అభిప్రాయం రాయండి.
- అ) “నేడు నిన్నటికి మఱునాఁడు నిక్కుపుంబు” అను మాటలు ఎవరు ఎవరితో, ఏ సందర్భంలో అన్నారు? వీలి అంతరాద్ధమేమిటో వివరించండి.
- ఇ) ఆకలి వల్ల వ్యాసుడు కాశీనగరాన్ని శపించాలనుకున్నాడు కదా! ‘ఆకలి మనిషి విచక్షణను నశింపజేస్తుంది’ అనే దాని గురించి రాయండి.

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) భిక్ష పారంలోని కథను సంక్లిష్టంగా రాయండి.
(లేదా)

- అ) కోపంవల్ల కలిగే దుష్పరిణామాలను గురించి రాయండి.

3. కింది అంశాలను గురించి సృజనాత్మకంగా / ప్రశంసిస్తూ రాయండి.

- అ) భిక్ష, రక్ష, పరీక్ష, సమీక్ష, విషక్ష..... వంటి పదాలతో ఒక చక్కని భావాన్ని ప్రకటించే కవిత రాయండి.

భాషాంశాలు

పదజాలం

1. కింది వాక్యాల్లో గీతగీసిన పదాలకు పర్యాయపదాలు రాయండి.

- అ) ద్వాఃకవాటంబు దెఱవదు వనిత యొకతె.
- అ) ప్రక్కాశితంబైన పసిండి చట్టవము.
- ఇ) పారాశర్యండు క్షత్రిపాసా పరవశండై శపియింపందలంచెను.
- ఈ) ఇప్పీటీమీద నాగ్రహము తగునె?
- ఉ) అస్తుమింపగ జేసినాడు అహిమకరుడు.

2. కింది పదాలకు అర్థాలను రాయండి.

- అ) ద్వాఃకవాటము ఆ) వీళ్లించు ఇ) అంగన
ఈ) మచ్చెకంటి ఉ) భుక్తిశాల

3. కింది వాక్యాల్లో నానార్థాలు వచ్చే పదాలను గుర్తించండి.

- అ) వీడు ఏ వీడువాడోగాని దుష్టర్యములను వీడుచున్నాడు.
ఆ) రాజు ఆకాశంలోని రాజును చూసి సంతోషించాడు.

4. కింది ప్రకృతి పదాలకు సరైన వికృతి పదాలను ఎంపిక చేయండి.

- అ) విద్యు ()
క) విదియ చ) విజ్ఞ ట) విద్దై త) విద్య
ఆ) భిక్షు ()
క) బత్తము చ) బచ్చ ట) బిచ్చ త) బిచ్చము
ఇ) యత్తత్త ()
క) యతర చ) జాతర ట) జైత్ర త) యతనము
ఈ) మత్స్యము ()
క) మచ్చీ చ) మత్తియము ట) మచ్చెము త) మత్తము
ఊ) రత్నము ()
క) రతనము చ) రచ్చ ట) రచ్చము త) రత్తము
ఊఊ) పంక్తి ()
క) పంతులు చ) పత్తి ట) బంతి త) పంకు

వ్యాకరణంశాలు

1. కింద గీత గీసిన పదాల్లోని సంఘలను గుర్తించి సంధిపేరు రాయండి.

- అ) పుణ్యంగనయు భిక్ష యిడదయ్యే!
ఆ) కారి; యీవీబీ మీద నాగ్రహము దగునె.
ఇ) ఓ మునీశ్వర! వినవయ్య.

2. పారంలోని తేటగీతి పద్మాన్ని గుర్తించి లక్ష్మణాలతో సమన్వయం చేయండి.

సీసపద్యం

* కింది తరగతులలో తేటగేతి, ఆటవెలది పద్యాలు తెలుసుకున్నారు కదా! ఇప్పుడు సీసపద్య' లక్ష్మణాలను పరిశీలిద్దాం.

కింది ఉదాహరణలను పరిశీలించండి.

ఉదా:	ర ప ప కాకతీ జంద్ర	సల ప యులకంచు జంద్ర	ర ప ప గుంట మ్రో జంద్ర	సల ప గిననాడు జంద్ర
	నగ ప కర్కు రా జంద్ర	నగ ప జులకు త జంద్ర	న త్తరలు సూర్య	హ పుట్టె సూర్య
	త ప ప కాష్యు నాయకుం	ర ప ప నాయకుం	ర ప ప దేపుసూ	సల ప పిననాడు
	సల ప వరరాజు	సల ప లకు గుండె	హ పుట్టె	న కొనియె

సీసపద్య లక్ష్మణం :

- ◆ ఇందులో నాలుగు పాదాలుంటాయి.
- ◆ ప్రతిపాదంలో ఆరు జంద్రగణాలు, రెండు సూర్యగణాలు, వరుసగా ఉంటాయి.
- ◆ పద్యపాదం రెండు సమభాగాలుగా ఉంటుంది.
- ◆ రెండు భాగాల్లోను మూడో గణంలోని మొదటి అక్షరం యతి లేదా ప్రాస యతి.
- ◆ ప్రాసనియమం లేదు.
- ◆ తేటగేతి లేదా ఆటవెలది దీనికి చివరగా ఉంటుంది.

పై పద్యపాదాల్లో -

- ◆ ఒక్కొక్కటి రెండు భాగాలుగా ఉన్నాయి.
- ◆ రెండు భాగాల్లో కలిపి ఎనిమిది గణాలున్నాయి. (ఆరు జంద్రగణాలు + రెండు సూర్యగణాలు)
- ◆ యతి, ప్రాస యతలు (కా-గ; ర-ర) (ప-పు; హ-హ) ఉన్నాయి.
- ◆ ప్రాసనియమం లేదు. వీటిని బట్టి ఇది సీసపద్యం అని గుర్తించవచ్చు.

3. పారంలోని సీసపద్యానికి గణవిభజన చేసి లక్ష్మణాలను అన్వయించండి.

ప్రాజెక్టు పని

- ◆ శ్రీనాథుడు రచించిన ఏవైనా 5 పద్యాలు సేకరించండి. (లేదా) కాళీపట్టణ విశేషాలు తెలుసుకొని రాయండి. నివేదిక రాసి వినిపించండి.

మేధావి ఎన్నికష్టాలుపడ్డా, శుభమైన నడవడిని,
జీవనాన్ని పడలడు. దానివల్లనే ఆతమ ప్రతిష్ఠను,
ఉత్తమ గతులనూ పొందుతాడు.
- మహారతం ఉద్యోగపర్వం

